

NUMĂR GRILĂ: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 13 februarie 2023 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Actele normative emise de autoritățile administrației locale au aplicabilitate:

- a) pe întreg teritoriul României;
- b) pe o raza de maxim 30 km a competenței teritoriale;
- c) numai în raza lor de competență teritorială.

2. Regulile dreptului intertemporal se vor aplica astfel:

- a) legea veche, până la stingerea efectelor lor;
- b) cu prioritate legea nouă;
- c) pentru situațiile juridice în tranziție (facta pendentia).

3. Cursul prescripției extinctive se întrerupe în următoarea situație:

- a) prin punerea în întârziere a celui în folosul căruia curge dacă aceasta este urmată de chemarea lui în judecată în termen de 6 luni de la data punerii în întârziere;
- b) în momentul apariției unui caz de forță majoră ce intervine în ultimele 6 luni ale cursului prescripției extinctive;
- c) în momentul separației în fapt a soților.

4. Leziunea, viciu de consimțământ în cazul persoanelor cu capacitate deplină de exercițiu este aplicabilă:

- a) actelor juridice bilaterale, cu titlu oneros și comutative;
- b) actelor juridice unilaterale, cu titlu oneros și comutative;
- c) actelor juridice bilaterale, cu titlu oneros și aleatorii.

5. Este considerată a fi imprescriptibilă:

- a) acțiunea cu privire la repararea prejudiciului moral sau material cauzat unei persoane prin tortură sau acte de barbarie;
- b) acțiunea în constatarea existenței sau inexistenței unui drept;
- c) acțiunea pentru repararea prejudiciului produs mediului înconjurător.

6. Pentru dreptul la acțiune în anularea unui act juridic prescripția extinctivă începe să curgă:

- a) în caz de eroare din ziua în care a fost descoperită;
- b) în caz de dol din ziua în care a fost cunoscut, dar nu mai târziu de împlinirea a 18 luni din ziua încheierii actului juridic;
- c) în caz de violență morală din ziua în care aceasta a încetat.

7. Prescripția extinctivă are ca efect:

- a) stingerea dreptului la acțiune privind drepturile accesorii;
- b) stingerea dreptului procesual la acțiune;
- c) stingerea dreptului subiectiv civil.

8. Lipsa cauzei unui act juridic se poate demonstra:

- a) doar prin înscrisuri;
- b) prin orice mijloc de probă;
- c) atunci când părțile s-au aflat într-o imposibilitate morală de a încheia un înscris, cu titlu de excepție și prin proba cu martori.

9. Pentru ca eroarea să fie viciu de consimțământ trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fie esențială și să cuprindă un element pe care părțile l-au avut în vedere la momentul încheierii actului;
- b) să fie esențială și asumată de către oricare dintre părți;
- c) să fie esențială și trebuie să provină doar de la cocontractant.

10. În situația anularii unui act juridic restituirea prestațiilor se va face astfel:

- a) doar în natură;
- b) dacă bunul a pierit nu se mai pune problema restituirii acestuia debitorul fiind eliberat de orice obligație;
- c) debitorul de buna credință va putea păstra fructele culese.

11. Este considerată a fi o cauză de suspendare a cursului prescripției extinctive următoarea situație:

- a) între soți cât timp durează căsătoria;
- b) cât timp debitorul, în mod deliberat, ascunde creditorului existența datoriei sau exigibilitatea ei;
- c) în cazul în care titularul dreptului sau cel care l-a încălcat face parte din forțele armate ale României.

12. Părțile pot modifica în mod convențional cu privire la prescripția extincțivă următoarea situație:

- a) pot crea noi cauze de suspendare;
- b) în situația reparării prejudiciului produs mediului înconjurător părțile pot conveni un termen de 5 ani;
- c) pot să modifice cauzele legale de întrerupere.

13. Reprezintă termen special de prescripție de 1 (unu) an:

- a) vânzătorilor cu amănuntul, pentru plata mărfurilor vândute și a furniturilor livrate;
- b) pentru plata remunerației cuvenite intermediarilor pentru serviciile prestate în baza contractului de intermediere;
- c) pentru repararea prejudiciului produs mediului înconjurător.

14. Un act pentru care legiuitorul impune forma autentică poate fi modificat:

- a) doar printr-un act autentic;
- b) un testament autentic poate fi modificat și printr-un înscris sub semnătură privată respectiv un testament olograf;
- c) fiind un act autentic acesta va putea fi modificat doar la notarul public ce l-a autentificat.

15. În materia răspunderii delictuale subiective:

- a) lipsa discernământului îl scutește întotdeauna pe autorul prejudiciului de plata oricărei indemnizații față de victimă
- b) instanța civilă nu este legată de hotărârea penală definitivă de achitare a făptașului, în ceea ce privește existența vinovăției acestuia
- c) starea de necesitate are întotdeauna un efect de exonerare totală

16. În anul 2014, X a început construirea unei locuințe pe terenul dobândit prin cumpărare de la un terț. Printr-o notificare expediată la două luni de la începerea lucrărilor, vecinul său Z l-a somat să înceteze construirea, deoarece o suprafață de teren de 23 mp, aflată sub viitoarea construcție, i-ar aparține. X a continuat lucrările și a finalizat clădirea. Z a invocat accesiunea, dovedind dreptul de proprietate asupra terenului menționat mai sus, precum și faptul că X a construit fără autorizațiile cerute de lege. În raport de situația descrisă

- a) Z va putea solicita înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar unic al lucrării edificate pe terenul său cu plata a jumătate din valoarea materialelor și a manoperei
- b) Z va putea solicita ridicarea lucrării de pe terenul său, cu plata de daune-interese
- c) este exclusă posibilitatea înscrierii în cartea funciară a unui drept de coproprietate, cu luarea în calcul a valorii terenului și a jumătate din valoarea contribuției lui X

17. În cazul proprietății comune pe cote-părți obișnuită sau temporară:

- a) fiecare coproprietar poate sta singur în justiție în orice acțiune privitoare la coproprietate
- b) actele de administrare cu privire la bunul comun pot fi efectuate fără acordul coproprietarului căruia i s-ar impune, prin respectivele acte, o sarcină excesivă prin raportare la cota sa parte
- c) fructele bunului comun se cuvin coproprietarului care a suportat singur cheltuielile producerii sau culegerii fructelor

18. X, în calitate de vânzător într-un contract de vânzare încheiat între profesioniști, care acționează în exercițiul activității unei întreprinderi, se prezintă la avocat pentru ca acesta să insereze în cuprinsul contractului o clauză care să îi permită să obțină rezoluțiunea de plin drept a vânzării ca urmare a neexecutării obligației de plată a prețului, chiar începând cu ziua următoare datei exigibilității, fără intervenția instanțelor de judecată. În această situație, care dintre clauzele formulate de avocat sunt apte să producă efectele juridice solicitate de X?

- a) în cazul în care cumpărătorul nu își execută obligațiile ce-i incumbă, contractul de vânzare se rezoluționează de plin drept, fără intervenția instanțelor judecătorești
- b) în cazul în care cumpărătorul nu își execută obligația de plată a prețului la termenul prevăzut la art. „n”, contractul de vânzare se rezoluționează de plin drept, fără intervenția instanțelor judecătorești
- c) în cazul în care cumpărătorul nu își execută obligația de plată a prețului la termenul prevăzut la art. „n”, contractul de vânzare se rezoluționează de plin drept, fără intervenția instanțelor judecătorești, după transmiterea prin intermediul executorului judecătoresc, a notificării de punere în întârziere

19. Dreptul de uzufruct:

- a) poate fi cedat fără acordul nudului proprietar, chiar dacă această posibilitate nu a fost prevăzută în convenția prin care s-a constituit uzufructul
- b) nu poate avea ca obiect bunuri consumptibile
- c) se stinge în cazul pieririi fortuite a bunului ce face obiectul său, chiar și atunci când aceasta este parțială

20. X este debitorul lui Y pentru mai multe datorii constând în sume de bani. Dat fiind că X și Y nu au convenit asupra cărei/căror datorii se impută plata, iar X efectuează o plată:

- a) X poate, fără consimțământul lui Y, să impute plata asupra unei datorii care nu este exigibilă, chiar dacă o altă datorie este exigibilă, cu condiția ca datoria neexigibilă să fie mai oneroasă decât cea exigibilă
- b) dacă X nu a indicat asupra cărei datorii se impută plata, Y poate să impute plata asupra unei datorii neexigibile, chiar dacă o altă datorie este exigibilă, cu condiția ca datoria neexigibilă să fie mai oneroasă decât datoria exigibilă
- c) plata se impută asupra datoriei ajunse la scadență, chiar dacă există datorii nescadente mai oneroase

21. A îi închiriază lui B un imobil-apartament cu destinație de locuință, durata închirierii fiind de cinci ani, în contract stipulându-se că „locatarul renunță la dreptul de denunțare unilaterală”. După doi ani de executare a contractului, locatarul notifică locatorului denunțarea unilaterală a acestuia cu un preaviz de 60 zile. În această situație, contractul de închiriere:

- a) încetează la expirarea termenului de preaviz, clauza de renunțare la dreptul de denunțare unilaterală fiind lovită de nulitate absolută
- b) încetează la expirarea termenului de preaviz, clauza de renunțare la dreptul de denunțare unilaterală fiind considerată nescrisă
- c) continuă să își producă efectele, clauza prin care locatarul renunță la denunțarea unilaterală fiind perfect validă deoarece închirierea este pe durată determinată

22. În materia cesiunii de creanță:

- a) între părțile cesiunii se consideră transferate creanțele viitoare numai din momentul notificării debitorului cedat
- b) dobânzile scadente aferente creanței care nu au fost încasate de cedent se cuvin cesionarului cu începere de la data cesiunii
- c) debitorul cedat este obligat să plătească cesionarului, iar nu cedentului, din momentul în care află, pe orice cale, de existența cesiunii

23. Consiliul local al orașului V a constituit un drept de administrare Regiei autonome de apă asupra unui teren extravilan aflat în domeniul public al orașului, în scopul construirii unei stații de epurare ape uzate. T, proprietarul vecin, a chemat în judecată Regia într-o acțiune în revendicare, contestând și dreptul de administrare al pârâtei, motivând acțiune în sensul că există o suprapunere reală între terenul proprietatea sa și terenul deținut în administrare de către pârâtă. Având în vedere natura juridică a acțiunii, pârâta:

- a) este obligată să introducă în proces pe titularul dreptului de proprietate publică, în condițiile Codului de procedură civilă
- b) are în exclusivitate obligația apărării în justiție a dreptului de proprietate publică
- c) nu se pune în discuție să aibă obligația de a apăra dreptul de administrare în calitate de titulară a dreptului

24. Dreptul de superficie:

- a) poate lua naștere prin înscrierea în favoarea unui terț pe baza cesiunii dreptului de a invoca accesiunea
- b) poate înceta, la cererea proprietarului terenului, formulată în termen de cinci ani de la data la care superficiarul modifică structura construcției
- c) se poate constitui pe o durată de cel mult 30 de ani

25. Plata făcută unui creditor aparent:

- a) este valabilă, dacă a fost făcută de un solvens de bună-credință
- b) obligă, ca regulă, pe accipiens la restituire către solvens, iar nu către adevăratul creditor
- c) nu îl obligă pe accipiens să restituie adevăratului creditor plata primită

26. Posesia exercitată asupra unui bun imobil prin intermediul unei alte persoane:

- a) duce, în toate cazurile, la dobândirea fructelor de către posesor
- b) poate duce la dobândirea dreptului de proprietate de către posesor
- c) nu poate fi apărată prin acțiunea posesorie în complângere

27. Pentru a putea fi dovedită tranzacția:

- a) aceasta trebuie încheiată în scris;
- b) aceasta trebuie încheiată prin act autentic, fiind un contract solemn;
- c) este suficientă proba cu martori.

28. Contractul de întreținere:

- a) are numai caracter viager;
- b) se poate încheia pe durata maximă de 5 ani, de minorul între 14 și 18 ani;
- c) întreținerea se datorează pentru toată durata vieții creditorului întreținerii, dacă nu s-a prevăzut altfel

29. Ca efect al caracterului esențialmente personal al testamentului:

- a) acesta nu poate fi încheiat decât personal de către testator, trebuie să reflecte exclusiv voința acestuia și nu poate fi încheiat prin reprezentant;
- b) încuviințarea ocrotitorului legal în vederea încheierii testamentului se poate da printr-un act separat ori de câte ori testatorul este un minor, indiferent de conținutul testamentului;
- c) poate fi încheiat, în mod excepțional, de către tutore, dar numai dacă legatele au ca beneficiari pe descendenții celui interzis;

30. Dreptul de opțiune succesorală este:

- a) un drept ce aparține tuturor succesibililor unui defunct, conferind acestora posibilitatea de a alege între a accepta moștenirea sau a renunța la ea;
- b) un drept care aparține tuturor moștenitorilor unui defunct, conferindu-le acestora dreptul de a dobândi transmisiunea succesorală „mortis causa” sau de a se lipsi de ea;
- c) un drept potestativ care determină transmisiunea succesorală „mortis causa”, prin acceptarea sau renunțarea la această transmisiune;

31. La moștenirea defunctului vin doi frați buni, un frate matern și trei frați consangvini. Moștenirea se împarte astfel:

- a) frații buni vor primi fiecare câte $\frac{8}{30}$, fratele uterin va primi $\frac{1}{6}$, frații consangvini vor primi fiecare câte $\frac{1}{10}$;
- b) frații buni vor primi fiecare câte $\frac{4}{15}$, fratele uterin va primi $\frac{1}{6}$, frații consangvini vor primi fiecare câte $\frac{1}{15}$;
- c) fiecare frate va primi câte $\frac{1}{6}$ din masa succesorală;

32. Titularii dreptului de preempțiune la dobândirea unui teren agricol din extravilan:

- a) au stabilită o ordine de preferință de Legea nr. 17/2014;
- b) nu sunt preferați în funcție de cine oferă mai mult;
- c) ca regulă principală, sunt preferați în ordinea prevăzută de Codul civil

33. Promisiunea bilaterală de vânzare:

- a) dă naștere unei obligații de a face;
- b) trebuie încheiată în formă autentică dacă are ca obiect vânzarea unui teren;
- c) poate fi executată întotdeauna în natură prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract

34. Exercițarea dreptului de preempțiune conform Codului civil:

- a) se poate face doar „a priori” prin metoda ofertei de vânzare;
- b) se poate face doar „a posteriori” prin vânzarea către un alt cumpărător decât preemtorul;
- c) se poate face atât „a priori” prin metoda ofertei de vânzare, cât și „a posteriori” prin vânzarea către un alt cumpărător decât preemtorul a bunurilor supuse preempțiunii, cu posibilitatea exercitării ulterioare a dreptului de preempțiune.

35. Revocarea pe cale pauliană a renunțării la moștenire:

- a) poate fi exercitată în termen de 3 luni de la data la care creditorul succesibilului a cunoscut renunțarea;
- b) poate fi exercitată în termen de un an de la data la care creditorul a cunoscut prejudiciul rezultat din actul atacat;
- c) poate fi exercitată în termen de 3 luni de la data la care creditorul succesoral a cunoscut renunțarea;

36. Câteodată, vânzarea este:

- a) un act juridic solemn;
- b) un act juridic real;
- c) un act juridic cu titlu gratuit

37. La moștenirea unui defunct vin efectiv, cu respectarea regulilor devoluțiunii legale a moștenirii, doi frați, un nepot de frate predecedat, doi nepoți de frate nedemn și trei nepoți de frate codecedat. Moștenirea se împarte astfel:

- a) frații și nepotul de frate predecedat vor lua câte $\frac{1}{5}$ fiecare, nepoții de la fratele nedemn vor lua câte $\frac{1}{10}$ fiecare iar nepoții de la fratele codecedat vor lua câte $\frac{1}{15}$ fiecare;
- b) frații și nepotul de frate predecedat vor lua câte $\frac{1}{4}$ fiecare iar nepoții de la fratele nedemn vor lua câte $\frac{1}{8}$ fiecare; nepoții de la fratele codecedat nu pot moșteni întrucât codecedatul nu poate fi reprezentat;
- c) frații vor lua câte $\frac{1}{4}$ fiecare, nepotul de la fratele predecedat va lua și el tot $\frac{1}{4}$, iar nepoții de la fratele codecedat vor lua fiecare câte $\frac{1}{12}$; nepoții de la fratele nedemn nu pot moșteni pentru că acesta a renunțat la moștenire;

38. Actul prin care se realizează indirect liberalitatea:

- a) sub sancțiunea anulării actului, trebuie încheiat în formă autentică;
- b) trebuie să fie încheiat cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute pentru acel act;
- c) donațiile indirecte sunt supuse regulilor de formă ale donațiilor;

39. Cu privire la nulitățile procedurale:

- a) intervine o nulitate necondiționată de existența unei vătămări în cazul încălcării normelor referitoare la competența instanței, însă numai dacă acestea au caracter de ordine publică;
- b) nulitatea actelor de procedură cauzată de lipsa capacității procesuale de exercițiu este absolută și poate fi invocată în orice stare a procesului;
- c) desființarea unui act de procedură atrage și desființarea actelor de procedură următoare, dacă acestea nu pot avea o existență de sine stătătoare.

40. Cu privire la intervenția terților în procesul civil:

- a) în cazul admiterii căii de atac exercitate împotriva încheierii prin care instanța a respins ca inadmisibilă o cerere de intervenție voluntară accesorie, hotărârea pronunțată asupra fondului este desființată de drept, iar cauza se va rejudeca de instanța în fața căreia s-a formulat cererea de intervenție de la momentul discutării admisibilității în principiu a acesteia;
- b) cererea de intervenție principală poate fi disjunctă, în toate cazurile în care judecata cererii principale ar fi întârziată de judecata acesteia;
- c) intervenientul principal devine parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii sale și va putea solicita readministrarea probelor deja administrate sau administrarea de probe noi, cel mai târziu până la primul termen de judecată ulterior admiterii cererii de intervenție.

41. Cu privire la suspendarea de plin drept a judecării:

- a) aceasta operează în toate cazurile în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o cerere de decizie preliminară;
- b) în cazul în care ulterior suspendării judecării unei cauze aflată pe rolul tribunalului se solicită reluarea judecării procesului, iar cererea formulată în acest sens este respinsă, încheiere poate fi atacată separat cu recurs, pe toată durata suspendării, la instanța ierarhic superioară;
- c) pe toată durata suspendării de drept a judecării procesului cursul primăriei este suspendat.

42. În cazul în care reclamantul renunță la judecată, după comunicarea către pârât a cererii de chemare în judecată într-un litigiu având ca obiect revendicare imobiliară aflat pe rolul judecătorei:

- a) instanța va dispune, din oficiu, obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată;
- b) dacă solicită obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată, pârâtul trebuie să facă dovada acestora până la momentul la care instanța se pronunță asupra cererii de renunțare;
- c) în cazul în care instanța omite să se pronunțe asupra cheltuielilor de judecată solicitate de pârât, acesta poate formula o cerere de completare a hotărârii, în termenul prevăzut de lege pentru formularea recursului împotriva sentinței.

43. Cererea de chemare în judecată prin care se solicită rezilierea unui contract de locațiune a unui bun mobil, încheiat între un profesionist și un consumator:

- a) este de competența materială a judecătorei în primă instanță, în cazul în care valoarea totală a chiriei este de cel mult 200.000 lei, inclusiv;
- b) este de competența teritorială a instanței unde este sediul profesionistului, alternativ cu cea a instanței domiciliului consumatorului, în cazul în care cererea de chemare în judecată este introdusă de consumator contra profesionistului;
- c) trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității, indicarea temeiului de drept pentru care este solicitată rezilierea.

44. A.B. a introdus la Judecătoria Iași o cerere prin care a solicitat obligarea lui C.D. la plata unor despăgubiri ca urmare a producerii unui accident auto. În această situație:

- a) dacă despăgubirile privesc repararea unor daune materiale produse autoturismului proprietatea lui A.B., acesta poate solicita instanței să încuviințeze executarea provizorie a hotărârii primei instanțe, însă numai dacă face dovada achitării unei cauțiuni, în cuantumul stabilit de lege;
- b) dacă despăgubirile privesc repararea prejudiciului creat ca urmare a vătămării integrității corporale sau sănătății, sentința prin care instanța admite cererea lui A.B. este, în toate cazurile, executorie de drept;
- c) dacă despăgubirile privesc repararea daunelor materiale produse asupra autoturismului proprietatea lui A.B. acesta poate solicita instanței să încuviințeze executarea provizorie a sentinței, prin cerere scrisă sau verbal în instanță până la închiderea dezbaterilor.

45. Intervine sancțiunea inadmisibilității dacă:

- a) pârâtul invocă excepția necompetenței teritoriale la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, deși întâmpinarea era obligatorie în cauză;
- b) se formulează o cerere de recuzare a unui judecător care nu este membru al completului de judecată căruia i-a fost repartizată pricina;
- c) intervenientul accesoriu exercită o cale de atac care nu a fost exercitată și de partea pentru care acesta a intervenit în proces.

46. Intervine sancțiunea decăderii:

- a) în cazul în care reclamantul formulează o cerere de lămurire a dispozitivului sentinței prin care i-a fost admisă o acțiune în grănițuire la un an după comunicarea acesteia;
- b) dacă pârâtul nu achită, în termenul stabilit de instanță, cheltuielile necesare administrării probei cu martori, pe care a propus-o prin întâmpinare și pe care instanța a încuviințat-o prin încheiere, însă decăderea operează numai în fața acelei instanțe;
- c) în cazul în care reclamantul precizează, la al doilea termen de judecată, că mărește cuantumul pretențiilor bănești din cererea de chemare în judecată, reprezentând daune pentru prejudiciul creat printr-un fapt juridic ilicit, în condițiile în care reclamantul a fost legal citat la primul termen de judecată, însă cauza s-a amânat la acel termen pentru nelegala citare a pârâtului.

47. Poate produce efecte acordul tacit:

- a) în cazul în care reclamantul renunță la judecată la primul termen la care părțile sunt legal citate sau ulterior acestui moment, iar pârâtul nu est prezent la termenul respectiv, instanța dispunând acordarea unui termen până la care pârâtul să își exprime poziția față de cererea de renunțare;
- b) în cazul în care, la al doilea termen de judecată, reclamantul precizează că, pe lângă suma precizată în cererea de chemare în judecată cu titlu de obligație principală, solicită obligarea pârâtului și la plata penalităților contractuale, reclamantul fiind legal citat la primul termen, iar pârâtul nefiind prezent la al doilea;
- c) în cazul în care, într-un litigiu supus reglementărilor dreptului comun, pârâtul solicită la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate proba cu martori, pe care nu o solicitase prin întâmpinare, iar reclamantul nu este prezent la termenul respectiv.

48. A.N. formulează o cerere de chemare în judecată prin care solicită obligarea societății X S.R.L. la plata de dividende, având în vedere calitatea de asociat a lui A.N. în societatea X S.R.L. Cauza este repartizată unui complet în compunerea căruia intră judecătorul L.V., al cărui frate este administratorul societății X S.R.L. În această situație:

- a) cererea de chemare în judecată este de competența exclusivă a instanței în circumscripția căreia se află sediul principal al societății X S.R.L.;
- b) în privința judecătorului L.V. este incident un caz de incompatibilitate de ordine publică, acesta neputând participa la judecată, chiar dacă nu s-a abținut ori nu a fost recuzat;
- c) societatea X S.R.L. poate fi reprezentată în fața instanței printr-un mandatar care nu are calitatea de avocat, însă acesta nu va putea pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterilor.

49. Nu este supusă niciunei căi de atac:

- a) hotărârea prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată, fără a fi analizată pe fond, pe motiv că niciuna dintre părți nu a solicitat introducerea în cauză a unui terț, măsură pusă în discuția părților de instanță din oficiu, dacă judecătorul apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului;
- b) încheierea prin care este respinsă ca inadmisibilă o cerere de chemare în garanție formulată într-un litigiu având ca obiect revendicare imobiliară;
- c) încheierea prin care este respinsă ca rămasă fără obiect cererea de recuzare, în condițiile în care judecătorul recuzat a declarat că se abține, iar declarația de abținere a fost admisă.

50. Cu privire la hotărârea judecătorească:

- a) este adevărat că, în cazul în care aceasta nu poate fi semnată de grefier, va fi semnată de președintele completului de judecată, făcându-se mențiune în hotărâre cu privire la cauza care a determinat împiedicarea;
- b) nu este adevărat că aceasta se comunică părților, din oficiu, în copie, chiar dacă este definitivă;
- c) este adevărat că în cazul în care în compunerea completului de judecată intră și asistenți judiciari sau magistrați asistenți, președintele îl va putea desemna pe unul dintre aceștia să redacteze hotărârea.

51. În cazul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi:

- a) aplicarea acesteia este obligatorie când legea prevede această pedeapsă pentru infracțiunea săvârșită, iar pedeapsa principală aplicată este una privativă de libertate (închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiune pe viață);
- b) indiferent de regimul de aplicare (obligatoriu sau facultativ), executarea acesteia începe de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii, ori prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;
- c) aplicarea acesteia este obligatorie când legea prevede această pedeapsă pentru infracțiunea săvârșită, iar în cazul în care există circumstanțe generale atenuante, limitele generale (1 an, respectiv 5 ani) se reduc cu o treime.

52. Este adevărat că:

- a) o infracțiune simplă nu este susceptibilă de comitere cu forma de vinovăție a culpei;
- b) o faptă putativă nu constituie infracțiune, comiterea acesteia neatrăgând angajarea răspunderii penale;
- c) infracțiunea deviată nu cunoaște decât forma de manifestare aberratio ictus.

53. Sub aspectul naturii juridice:

- a) excesul (intensiv) scuzabil de legitimă apărare / stare de necesitate reprezintă circumstanțe generale atenuante legale, atrăgând atenuarea obligatorie a pedepsei;
- b) concursul de infracțiuni (real sau formal) reprezintă o formă a pluralității de infracțiuni, semnificând o circumstanță generală agravantă legală;
- c) amânarea aplicării pedepsei reprezintă o măsură de individualizare judiciară a executării pedepsei aplicate, fiind subsecventă unei hotărâri de condamnare a inculpatului.

54. În jurisprudența națională obligatorie s-a statuat că:

- a) în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care primul termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul a două operațiuni succesive, potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni;
- b) în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul a două operațiuni succesive, potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni;
- c) în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul unei operațiuni unice, potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni.

55. În Partea generală a Codului penal român actual se prevede expres că:

- a) prin pedeapsă prevăzută de lege se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârșită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei;
- b) în situația pluralității de infracțiuni pentru care s-au aplicat pedepse ce au fost contopite, obiectul grațierii colective îl constituie pedepsele aplicate pentru fiecare dintre infracțiuni, și nu pedeapsa rezultantă;
- c) durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere constituie termen de supraveghere pentru condamnat și este cuprinsă între 1 și 5 ani, fără a putea fi însă mai mică decât durata pedepsei aplicate.

56. Din punctul de vedere al tratamentului penal:

- a) infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, ale cărei limite speciale se pot majora cu o treime;
- b) infracțiunea complexă intenționată – fapt tentat se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate;
- c) infracțiunea de obicei – fapt tentat se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite speciale se reduc cu o treime.

57. Atât în cazul renunțării la aplicarea pedepsei, cât și în cazul amânării aplicării pedepsei:

- a) instanța apreciază că aplicarea pedepsei stabilite ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra persoanei infractorului;
- b) sancțiunea revocării atrase în urma comiterii unei noi infracțiuni, cu intenție sau cu intenție depășită, are un caracter obligatoriu;
- c) în condițiile intervenirii anulării acestor măsuri, se vor aplica, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

58. Intenția indirectă:

- a) este o formă mixtă de vinovăție, încetățenită în doctrina de specialitate sub denumirea de praeterintenție;
- b) este o modalitate normativă a intenției, neputând însă intra în structura intenției depășite;
- c) se poate manifesta ca intenție spontană (repentină).

59. Spre deosebire de:

- a) împiedicarea săvârșirii infracțiunii – cauză de impunitate/nepedepsire a autorului unei infracțiuni consumate, desistarea este o cauză de impunitate/nepedepsire a autorului unei tentative imperfecte;
- b) excesul neimputabil în cazul depășirii limitelor stării de necesitate (cauză de neimputabilitate), excesul scuzabil reprezintă o cauză de atenuare a răspunderii penale (circumstanță generală atenuantă judiciară);
- c) minorul care, la data săvârșirii infracțiunii, are vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, fiind pasibil de sancționare penală, minorul care nu întrunește limitele răspunderii penale, nu poate să fie sancționat penal.

60. Nu este adevărat că:

- a) executarea pedepsei complementare a degradării militare începe de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare a inculpatului;
- b) executarea pedepsei amenzii prin prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității semnifică o înlocuire a unei pedepse neprivative de libertate cu o alta, mai ușoară;
- c) în cazul înlocuirii pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, pedeapsa privativă de libertate nu poate fi decât cu executare efectivă.

61. Reprezintă forme ale complicității (act de participație penală):

- a) complicitatea proprie și complicitatea improprie;
- b) complicitatea urmată de executare și complicitatea neurmată de executare;
- c) complicitatea prin inacțiune și complicitatea negativă.

62. Nu este adevărat că:

- a) tentativa întreruptă (neterminată, imperfectă) este o formă atipică a infracțiunii, iar tentativa neîntreruptă (terminată, perfectă) este formă tipică a infracțiunii;
- b) eroarea asupra caracterului ilicit al faptei / asupra antijuridicității este o cauză generală de excludere a infracțiunii, cauză de neimputabilitate;
- c) infracțiunea continuă se epuizează la data încetării acțiunii/inacțiunii, cu semnificația, de regulă, a reprezentării momentului de comitere a unei astfel de fapte.

63. Infracțiunea progresivă:

- a) întotdeauna se epuizează la momentul producerii urmării mai grave, din culpă, în urma comiterii unei acțiuni/inacțiuni inițiale, intenționate;
- b) nu este susceptibilă de comitere în participație penală, în nicio formă de manifestare;
- c) deși nu beneficiază de o definiție legală, nu este în afara oricărei prevederi exprese (din Partea generală a Codului penal).

64. Spre deosebire de circumstanțele generale agravante legale:

- a) infracțiunea continuată și concursul de infracțiuni reprezintă cauze/stări generale, legale, reale, de agravare obligatorie a pedepsei;
- b) care atrag agravarea facultativă a pedepsei, circumstanțele generale atenuante (legale sau judiciare) atrag atenuarea obligatorie a pedepsei;
- c) care se clasifică în reale și personale, circumstanțele agravante generale judiciare nu sunt decât de ordin real, reflectând o gravitate mai mare a infracțiunii.

65. Sub aspectul naturii juridice:

- a) legitima apărare și excesul neimputabil de legitimă apărare sunt cauze generale de excludere a infracțiunii, atrăgând efecte in rem;
- b) infracțiunea continuată și infracțiunea complexă reprezintă o creație a legiuitorului penal, semnificând cauze de agravare facultativă a pedepsei;
- c) consimțământul victimei infracțiunii și forța majoră nu reprezintă cauze generale justificative, al căror efect să se extindă și asupra participanților.

66. În materia tentativei, legiuitorul Codului penal român adoptă teza/sistemul:

- a) incriminării nelimitate;
- b) neincriminării;
- c) incriminării limitate.

67. Atunci când termenul secund al recidivei postexecutorii este reprezentat de:

- a) o infracțiune continuată, ordinea de valorificare a cauzelor de agravare este: recidivă postexecutorie; infracțiune continuată;
- b) un concurs de infracțiuni, ordinea de valorificare a cauzelor de agravare este: concurs de infracțiuni; recidivă postexecutorie;
- c) o infracțiune comisă cu reținerea unei circumstanțe generale agravante legale, ordinea de valorificare a cauzelor de agravare este: circumstanță agravantă; recidiva postexecutorie.

68. Este adevărat că:

- a) luarea măsurilor de siguranță nu este exclusă în cazul dispunerii renunțării la aplicarea pedepsei (cu excepția confiscării extinse);
- b) amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță, măsurilor educative și asupra drepturilor persoanei vătămate;
- c) față de infractorul minor (la data comiterii infracțiunii), devenit major la data judecării definitive, se poate dispune amânarea aplicării pedepsei.

69. Fapta unui agent de pază aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu de a aplica unei persoane mai multe lovituri, cauzându-i astfel leziuni traumatice ce au necesitat pentru vindecare un număr de 91 – 93 zile îngrijiri medicale, constituie:

- a) infracțiunea de purtare abuzivă, varianta agravată în concurs cu infracțiunea de vătămare corporală;
- b) doar infracțiunea de purtare abuzivă, varianta agravată [art. 296 alin. (2) Cod penal];
- c) doar infracțiunea de vătămare corporală [art. 194 alin. (1) lit. b) Cod penal].

70. Infracțiunea de ultraj, forma de bază prevăzută la art. 257 alin. (1) Cod penal, nu se reține atunci când:

- a) subiectul pasiv - funcționar public ce îndeplinește o funcție care implică exercițiul autorității de stat își exercită funcția în mod abuziv;
- b) la momentul săvârșirii faptei, subiectul pasiv – funcționar public ce îndeplinește o funcție care implică exercițiul autorității de stat se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- c) în timpul anchetei penale, suspectul îl amenință direct pe ofițerul de poliție judiciară aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu cu incendiarea locuinței.

71. În cazul infracțiunii de cumpărare de influență, făptuitorul nu se pedepsește dacă:

- a) denunță fapta la organul de urmărire penală și dacă astfel înlesnește tragerea la răspundere penală a autorului traficului de influență;
- b) denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;
- c) denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi pus în mișcare acțiunea penală împotriva autorului traficului de influență.

72. Infracțiunea de șantaj, forma asimilată prevăzută la art. 207 alin. (2) Cod penal, se reține atunci când persoana vătămată este amenințată cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare compromițătoare pentru:

- a) unchiul persoanei vătămate;
- b) o persoană cu care persoana vătămată se află într-o relație de puternică afecțiune și prietenie;
- c) fostul concubin al persoanei vătămate.

73. Infracțiunea deucidere din culpă:

- a) în varianta agravată prevăzută la art. 192 alin. (2) Cod penal absoarbe eventuala infracțiune constând în încălcarea dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități;
- b) în ipoteza pluralității de victime este infracțiune complexă;
- c) poate fi comisă în formă continuată.

74. Omorul săvârșit pentru a înlesni săvârșirea altei infracțiuni [art. 189 lit. d) Cod penal] se reține numai dacă:

- a) rezoluția infracțională pentru săvârșirea infracțiunii scop (infracțiunea pentru a cărei înlesnire se comite omorul) este anterioară săvârșirii infracțiunii mijloc (infracțiunea de omor);
- b) autorul omorului participă la săvârșirea infracțiunii scop, indiferent de forma de participație penală;
- c) infracțiunea scop este efectiv săvârșită.

75. Infracțiunea de lovire sau alte violențe:

- a) este absorbită în infracțiunea de vătămare corporală, dacă aceasta din urmă a fost comisă prin lovire sau alte violențe;
- b) nu se reține atunci când făptuitorul lovește din eroare o altă persoană decât pe cea pe care voia să o lovească;
- c) absoarbe relele tratamente aplicate minorului atunci când fapta este comisă asupra unui minor de către propriul părinte.

76. Dacă în cursul unei încăierări s-a cauzat moartea unei persoane și se cunoaște participantul care a produs această urmare:

- a) toți participanții răspund pentru infracțiunea de încăierare, forma agravată prevăzută la art. 198 alin. (3) teza întâi Cod penal (când prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea unei persoane);
- b) participanții la încăierare, cu excepția celui care a comis actul ce a produs moartea victimei, răspund pentru infracțiunea de încăierare, forma de bază [art. 198 alin. (1) Cod penal];
- c) participantul care a comis actul ce a condus la moartea victimei răspunde doar pentru săvârșirea unei infracțiuni de omor (simplu sau calificat).

77. În cazul infracțiunii de fals intelectual:

- a) participația improprie nu este posibilă;
- b) subiect activ poate fi și un expert tehnic judiciar;
- c) elementul material constă într-o activitate de falsificare a unui înscris oficial în conținutul său, activitate ce se realizează doar printr-o acțiune.

78. Se pedepsește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate:

- a) furtul unui telefon comis de tutore în paguba minorului;
- b) furtul unui laptop comis de către nepotul de frate în paguba mătușii la care a venit în vizită;
- c) furtul sumei de 1000 lei comis de către gazdă în paguba unui student pe care îl găzduiește temporar, pe perioada examenelor din sesiune.

79. Fapta conducătorului auto care, din cauza unor manevre greșite, și-a lovit autoturismul de un copac, producându-i o serie de degradări importante:

- a) constituie infracțiunea de distrugere din culpă prevăzută la art. 255 Cod penal;
- b) constituie infracțiunea de distrugere prevăzută la art. 253 Cod penal;
- c) nu constituie infracțiune.

80. Fapta martorului care într-o cauză penală, face afirmații mincinoase în legătură cu împrejurări esențiale cu privire la care a fost întrebat:

- a) constituie infracțiunea de mărturie mincinoasă numai atunci când declarația martorului a fost primită de instanța de judecată și a influențat soluția pronunțată în cauză;
- b) constituie infracțiunea de mărturie mincinoasă chiar dacă instanța de judecată a înlăturat declarația martorului din ansamblul probator;
- c) constituie infracțiunea de favorizarea făptuitorului atunci când prin afirmațiile mincinoase martorul îl favorizează pe cel trimis în judecată (pe inculpat).

81. La infracțiunea de tulburarea ordinii și liniștii publice:

- a) pluralitatea de subiecți pasivi secundari constituie o cerință de tipicitate;
- b) pluralitatea de subiecți pasivi secundari nu constituie o cerință de tipicitate;
- c) fapta nu este tipică atunci când violențele sunt comise asupra bunurilor.

82. Infracțiunea de viol, varianta agravată a comiterii faptei de două sau mai multe persoane împreună prevăzută la art. 218 alin. (3) lit. f) Cod penal:

- a) presupune ca toți participanții să fi întreținut un raport sexual/act sexual oral sau anal/acte de penetrare vaginală sau anală cu victima;
- b) nu se reține în sarcina instigatorilor și complicilor concomitenți, în nici o situație;
- c) se reține și atunci când unul dintre participanți imobilizează victima, în timp ce un alt participant, prin constrângere, întreține cu aceasta un raport sexual.

83. În cazul infracțiunii de incest:

- a) coautoratul este posibil;
- b) elementul material poate consta și în întreținerea unui act sexual oral;
- c) nu este posibilă tentativa perfectă.

84. În cazul infracțiunii de violarea sediului profesional:

- a) acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- b) se va reține varianta agravată atunci când făptuitorul avea asupra sa o bâta de baseball pe care nu a folosit-o la comiterea faptei;
- c) elementul material nu poate consta decât în pătrunderea fără drept, în orice mod, în oricare din sediile unde o persoană juridică sau fizică își desfășoară activitatea profesională.

85. Va fi incidentă sancțiunea excluderii probelor:

- a) În cazul probelor derivate, dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal, chiar dacă puteau fi obținute și în alt mod.
- b) Și în cazul în care probele sunt obținute prin tortură, dacă se face dovada că acestea puteau fi obținute și în alt mod.
- c) Ori de câte ori ordonanța prin care a fost încuviințată proba în faza de urmărire penală este întocmită cu încălcarea unei dispoziții legale.

86. Reluarea urmăririi penale:

- a) este întotdeauna supusă confirmării din partea judecătorului de cameră preliminară;
- b) poate fi dispusă de către organul de cercetare penală care constată încetarea cazului de suspendare;
- c) are loc în toate cazurile în care în faza de cameră preliminară judecătorul de cameră preliminară a exclus toate probele dispunând restituirea cauzei la parchet.

87. În cursul judecării în primă instanță:

- a) ordinea efectuării cercetării judecătorești este imperativă, iar nerespectarea acesteia atrage sancțiunea nulității absolute;
- b) coinculpații sunt audiați, de regulă, separat;
- c) inculpatul are dreptul la un singur termen de judecată pentru pregătirea apărării.

88. Preschimbarea termenului de judecată inițial stabilit:

- a) atrage obligativitatea citării părților chiar dacă anterior acestea aveau termen în cunoștință;
- b) se dispune prin încheiere motivată data în camera de consiliu cu citarea părților;
- c) se poate dispune doar din oficiu, atunci când instanța nu își poate desfășura activitatea de judecată la termenul fixat.

89. În cazul acordului de recunoaștere a vinovăției:

- a) se întocmește un rechizitoriu care reprezintă act de sesizare a instanței de judecată;
- b) spre deosebire de judecata în procedura simplificată privind recunoașterea invinuirii, instanța investită cu confirmarea acordului nu poate dispune o soluție de achitare;
- c) spre deosebire de judecata cauzei în primă instanță în procedura simplificată privind recunoașterea invinuirii, instanța investită cu confirmarea acordului se pronunță printr-o sentință împotriva căreia se poate declara apel.

90. Dacă avocatul inculpatului a solicitat, în faza de urmărire penală, să fie încunoștințat cu privire la data și ora efectuării actelor de urmărire penală:

- a) Lipsa încunoștințării avocatului în prealabil audierii unui martor reprezintă caz de nulitate absolută și atrage excluderea declarației de martor dată în faza de urmărire penală.
- b) În cazul efectuării unei percheziții domiciliare, încunoștințarea se poate realiza și după ce organele de urmărire penală au ajuns la domiciliul ce urmează a fi percheziționat.
- c) Lipsa acestui avocat la data stabilită pentru audierea unui martor, determină imposibilitatea audierii martorului la acea dată.

91. Redeschiderea urmăririi penale:

- a) se dispune de către procurorul ierarhic superior care infirmă soluția de renunțare la urmărire penală în cazul în care suspectul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite prin ordonanța de renunțare la urmărire penală;
- b) are loc și atunci când judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea formulată împotriva soluției de clasare și a trimis cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale, nemaifiind necesară confirmarea ulterioară a redeschiderii;
- c) nu este supusă confirmării din partea judecătorului de cameră preliminară atunci când redeschiderea are loc ca urmare a revocării ordonanței de clasare.

92. Dacă față de inculpat s-a luat în faza de judecată măsura controlului judiciar pe cauțiune:

- a) Instanța, soluționând cauza în primă instanță, va dispune prin sentință confiscarea cauțiunii dacă în cursul judecății măsura a fost înlocuită cu cea a arestului la domiciliu ca urmare a încălcării cu rea-credință a obligațiilor impuse.
- b) Instanța, soluționând cauza în primă instanță, va dispune prin sentință restituirea cauțiunii ori de câte ori nu se dispune confiscarea acesteia.
- c) Instanța, soluționând cauza în primă instanță, va dispune prin sentință plata din cauțiune a amenzii penale, a cheltuielilor judiciare și a despăgubirilor bănești acordate pentru repararea pagubelor cauzate prin infracțiune, în această ordine.

93. În materia măsurilor preventive, în faza de urmărire penală:

- a) Calea de atac împotriva actului prin care se dispune luarea măsurii preventive este contestația, ce va fi soluționată de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță.
- b) Nu toate măsurile preventive pot fi prelungite.
- c) Măsurile preventive privative de libertate pot fi luate doar de către judecătorul de drepturi și libertăți.

94. Va fi incidentă sancțiunea nulității absolute:

- a) Atunci când judecata în prima instanță s-a desfășurat în absența inculpatului, inculpat care a solicitat anterior să fie judecat în lipsă.
- b) Atunci când judecata în prima instanță s-a desfășurat de către instanța ierarhic superioară celei căreia îi revenea competența materială de a soluționa cauza.
- c) Atunci când judecata în prima instanță s-a desfășurat în absența avocatului ales sau desemnat din oficiu pentru inculpatul minor trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune (pedeapsă prevăzută de lege: închisoare de la 6 luni la 3 ani).

95. Judecata în procedura simplificată ca urmare a recunoașterii învinuirii:

- a) se poate desfășura și dacă inculpatul este trimis în judecată pentru săvârșirea unei tentative la o infracțiune sancționată cu detențiunea pe viață;
- b) este condiționată de recunoașterea din partea inculpatului a situației de fapt și a încadrării juridice din actul de sesizare;
- c) se poate desfășura și dacă inculpatul recunoaște săvârșirea comiterii faptelor (descrise în actul de sesizare) prin înscris autentic.

96. Se poate formula contestație (fiind admisibilă) împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care:

- a) a fost admisă plângerea formulată de către partea civilă împotriva soluției de clasare dispusă față de suspect;
- b) în soluționarea plângerii formulate de către inculpat împotriva unei soluții de clasare, au fost excluse probele nelegal administrate și s-a dispus respingerea plângerii ca nefondată;
- c) a fost admisă plângerea formulată de către partea civilă împotriva soluției de clasare dispusă față de inculpat și s-a dispus începerea judecății.

97. Reprezintă mijloace de probă:

- a) Percheziția domiciliară
- b) Audierea inculpatului
- c) Raportul de expertiză judiciară.

98. În faza de urmărire penală:

- a) Avocatul persoanei vătămate nu are dreptul să asiste la efectuarea actelor de urmărire penală în cauză.
- b) În cazurile de asistență juridică obligatorie, avocatul desemnat din oficiu pentru inculpat este obligat să participe la efectuarea tuturor actelor de urmărire penală în cauză.
- c) Procurorul poate restricționa prin ordonanță motivată, în etapa urmăririi penale în rem, dreptul persoanei vătămate de a consulta dosarul.

99. Este suspensivă de executare contestația formulată împotriva:

- a) Încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță a respins propunerea de arestare preventivă dispunând, din oficiu, măsura controlului judiciar.
- b) Încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a admis cererea formulată de inculpat de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a controlului judiciar.
- c) Încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a încuviințat propunerea procurorului de prelungire a măsurii preventive a arestului la domiciliu.

100. În cursul judecării în primă instanță:

- a) instanța se pronunță doar prin sentință motivată asupra tuturor măsurilor procesuale luate;
- b) are termen în cunoștință inculpatul major care a lipsit la primul termen de judecată fiind reprezentată de avocatul său ales;
- c) compunerea completului de judecată nu poate suferi modificări.